

αγόραζαν καμήλες νεαρής ηλικίας προς £5-6 και μεγαλύτερα ζώα προς £8-15. Προτιμούσαν τις καμήλες της Κύπρου γιατί ήταν μεγαλόσωμες από τις καμήλες άλλων Αραβικών χωρών και ήταν πιο ανθεκτικές στα ταξίδια στην έρημο. Άντεχαν επίσης παραπάνω στην πείνα και τη δίψα.

Η καμήλα σαν μεταφορικό μέσο άρχισε να ξεπέφτει από τον καιρό που εισήχθησαν στην Κύπρο αρκετά φορτηγά αυτοκίνητα μετά τη δεκαετία του 30 και συγκεκριμένα μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Η μεταπολεμική εποχή με την πυκνή κυκλοφορία του αυτοκινήτου και κυρίως του φορτηγού των 10 και 12 τόνων εστέρησε τελείως τις δουλειές που ανελάμβαναν στο παρελθόν οι καμηλάρηδες, γιατί η μεταφορά γίνετο ταχύτερον και φθηνότερον.

Με το κτύπημα που έγινε από τ' αυτοκίνητα σ' όλες τις μεταφορικές εργασίες οι καμηλάρηδες έμειναν εκτεθειμένοι και χωρίς δουλειά και η μόνη διέξοδος σ' αυτή την κατάσταση ήταν ένας-ένας να πουλεί τα ζώα του και ν' αναζητά άλλη χειρωνακτική εργασία κυρίως εργάτες στις οικοδομές στις πόλεις ή εργάτες γης. Τελευταίος που έβαλε το πείσμα να μη εγκαταλείψει το επάγγελμα του ήταν ο Γιωρκής Χ΄ Νικόλα που διατηρούσε 4-5 καμήλες μέχρι τη δεκαετία του 70 περιοριζόμενος στη μεταφορά του αχύρου από πληστόχωρα χωριά στην Κυθρέα. Σ' αυτή την μεταπολεμική

προχωρημένη περίοδο που όλα τα είδη είχαν ακριθώσει, ακρίθωσαν κι οι καμήλες και τις πώλησε στην τιμή των £70-80 την καθεμιά.

Μερικοί καμηλάρηδες που είχαν πουλήσει τις καμήλες τους για να διατηρήσουν την κύρια τους δουλειά, την πώληση του ασβέστη έκαμαν πρατήρια στο Βαρώσι όπου μετέφεραν τον ασβέστη με αυτοκίνητα και τον πουλούσαν στον κύκλο της πελατείας τους. Ήταν δουλειά αρκετά επικερδής γιατί η τιμή του ασβέστη ανήλθε σημαντικά στην μεταπολεμική περίοδο κι έφθασε να πουλιέται στα 4-5 γρόσια την οκά. Από τη μια απέφυγαν τα κουραστικά ταξίδια της καμήλας και από την άλλη με την άνοδο των τιμών κέρδιζαν πιο παραπάνω από 2 γρόσια στην οκά ενώ στην προπολεμική εποχή μερικούς παράδες εκέρδιζαν από κάθε οκά. Τέτοιοι καμηλάρηδες από τη Βώνη που έστησαν πρατήρια ασβέστη στο Βαρώσι ήταν ο Ρούσος Τοφή, ο Τοουλής Γιωρκαλλή, ο Σωτήρης Πίτσιλος κι άλλοι.

Τις πιο πάνω πληροφορίες για την καμήλα σαν μεταφορικό μέσο στην περιοχή Κυθρέας πήρα από το Ττοφαρή Νικόλα και Λούκα Βλάμη κι οι δυο τους από τη Βώνη.

Χριστόδουλος Πέτσας

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

*Εκείνη την αυγή
δεν κελαιδήσανε
τ' αηδόνια
στον Κεφαλόθρυσσο
της Κυθρέας.*

*Εκείνη την αυγή,
τα πουλιά θουβάθηκαν
και τα φύλλα πέσανε
απ' τα θαύριζα αιωνόθια,
πανύψηλα πλατάνια
της θρυσσομάνας
Κυθρέας.*

*Πίκρανε το νερό,
σταμάτησε το θρόισμα
των φύλλων,
μοιρολόγησαν*

*οι ολοπράσινες ιτιές
γύρω απ' την ολόδροση πηγι
του Κεφαλόθρυσσου.*

*Και τ' αηδόνια;
Παρέμειναν μόνα, θουβά
να προσμένουν
το «Πάσχα της Βρύσης».*

*Για να ξαναγιασθούν
και να γλυκάνουν τα νερά,
να ξαναβγάλουν
φύλλα και κλαδιά
οι γεροπλάτανοι
και να ξανακελαϊδήσουν
τ' αηδόνια
τη λευτεριά της Κυθρέας
μα και της Κύπρου ολάκερης.*

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ
Δικηγόρος